

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ АВІАЦІЙНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Перепелиця Н.О.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

Авіаційна промисловість є одним з найважливіших секторів економіки. Україна - одна з дев'яти країн світу, які мають повний цикл виробництва літаків. На сьогоднішній день, авіапром України знаходиться в критичному стані, за винятком кількох підприємств галузі, які працюють стабільно і рентабельно, більша частина заводів знаходиться в боргах.

Причиною втрати авіаційного потенціалу України є недостатнє фінансування. Це призвело до того, що:

- основне обладнання морально застаріло і наближається до фізичного зносу;
- відмирають через непотрібність організації, призначені для наукового супроводу, експлуатації та ремонту авіатехніки, підготовки авіаційних кадрів;
- велика плінність кадрів і високий середній вік працівників,
- авіаційну промисловість залишають молоді перспективні кадри, головним чином із-за зниження оплати праці (лише 10% випускників базового інституту - ХАІ влаштовуються на роботу за фахом).

Власна розвинена авіаційна промисловість забезпечує велику кількість висококваліфікованих робочих місць, дозволяє державі оптимально вирішувати багато оборонних питань, напрацьовані в авіапромисловості високі технології дають значний економічний ефект при їх використанні в інших галузях, забезпечуючи створення конкурентоспроможної продукції.

Можна відзначити наступні перспективи авіаційної промисловості України:

1. Інтеграція українського і російського авіапромів. В планах передбачається спільна діяльність з виробництва, просування на ринок та сервісного обслуговування літаків марки АН.

2. Проведення структурних перетворень шляхом приватизації підприємств авіаційної промисловості з урахуванням особливостей галузі та збереженням державного впливу на прийняття стратегічних рішень. Це дасть можливість залучити ресурси для фінансування, реформування вітчизняної авіаційної промисловості і значно скоротити витрачання бюджетних коштів на розвиток галузі.

Резюмуючи, можна сказати, що без значних обсягів фінансування і підтримки наукових розробок, необхідних для збільшення виробництва і зниження собівартості продукції, на тлі практично повної відсутності внутрішнього попиту, українським авіабудівним підприємствам буде вкрай складно конкурувати на зовнішніх ринках.